

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010026
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5822010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 17. mája 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným D. L., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/12/2022-210 zo 17.3.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného D. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/12/2022-210 zo 17.3.2022 bol obžalovaný D. L. uznaný za vinného, že:

dňa 18.10.2021 v čase okolo 15.10 hod. v obci Lokca okres Námestovo, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb 2.0 TDI Classic DPF, čiernej farby, evidenčné číslo NO 890 BJ, VIN: TMBCR63UX89016119, po ceste 11/520 v obci Lokca, počas čoho bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo v uvedenej obci vedľa rodinného domu s popisným číslom XXX/XX, následne na čo bol podrobený kontrole v cestnej premávke, počas ktorej sa podrobil dychovej skúške prístrojom Alcoquant 6020 plus č. A410039, ktorou mu bola nameraná hodnota 0,68 mg/l alkoholu v dychu v čase o 15.11 hod. dňa 18.10.2021 a hodnota 0,73 mg/l alkoholu v dychu v čase o 15.27 hod. dňa 18.10.2021, napriek tomu, že rozhodnutím Krajského súdu Žilina pod sp.zn. 1To/61/2020 zo dňa 7.7.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 7.7.2020, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol, okrem iného, uložený úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 7 rokov, ktorý ku dňu 18.10.2021 trval a zároveň bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/59/2018 zo dňa 16.7.2018, právoplatným 16.7.2018, ktorým bol odsúdený pre prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona,

čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Za to mu bol podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb, čiernej farby, evidenčné číslo NO 890 BJ, VIN: TMBCR63UX89016119 a jeden kus kľúča od tohto vozidla.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 17.3.2022 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku prokurátor ani obžalovaný sa nevyjadřili.

Dňa 4.4.2022 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného voči výroku o treste.

Dňa 20.4.2022 súdu prvého stupňa bolo elektronicky doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Obžalovaný v konaní pred súdom uviedol, že má maloletú dcéru, ktorá je vo veku kedy potrebuje svojho otca. Vzhľadom na všetky okolnosti, ale predovšetkým na tú skutočnosť, že dcéra obžalovaného mala v minulosti psychické problémy, problémy v škole atď., a na to, že v čase, kedy bola v starostlivosti obžalovaného, sa tieto problémy vytratili, žiadal obžalovaný o správu pracovníčky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námesťovo a detského psychológa, ktorého jeho dcéra navštevovala. Účelom tohto návrhu obžalovaného bola predovšetkým snaha obžalovaného o zamedzenie nepriaznivých vplyvov prípadných jemu uložených trestov na osobu jeho maloletej dcéry. V zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Sme toho názoru, že osobu obžalovaného treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Je potrebné hodnotiť, resp. posúdiť negatívny a jeho pozitívny význam pre hodnotenie nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, čo vyplývalo z jeho správania v spoločnosti. Malo by ísť o hlbší rozbor jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmeru. Vo vzťahu k hodnoteniu osoby obžalovaného nemožno opomínať možnosti jeho nápravy s prihliadnutím na prognózy jeho budúceho vývoja správania. Pomery páchatel'a síce priamo nesúvisia so spáchaním trestného činu, ale mali by sa týkať hodnotenia a tak určitým spôsobom ovplyvniť úvahy o treste. Ide predovšetkým o okolnosti charakterizujúce osobu páchatel'a, pričom ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rozlične citeľný. V zmysle vyššie uvedeného teda ide najmä o aktuálne rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste, napríklad starostlivosť o maloleté dieťa, ktoré je vo veku, kedy potrebuje prítomnosť otca a vzťah s ním. Vzhľadom na vyššie uvedené sa nám trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 14 mesiacov javí ako neprímerane prísny vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania, súd prvého stupňa tak mohol postupovať v zmysle ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona.

V prípade obžalovaného nastali na jeho strane mimoriadne pomery, ktoré nemajú vzťah k spáchaniu trestného činu, a to predovšetkým okolnosti, že obžalovaný sa k činu priznal, oľutoval ho a pomáhal ho objasniť, ako i situácia, že obžalovaný má maloletú dcéru, ktorá má s ním blízky vzťah a s prihliadnutím na jej psychické problémy, zložitú rodinnú situáciu, kedy je obžalovaný jej jediný priamy rodinný príslušník (rodič). Maloletá dcéra potrebuje otca ako „sol“ . Neprítomnosť obžalovaného po dlhšiu dobu by mohla ohroziť riadnu výchovu jeho maloletej dcéry.

Obžalovaný tým, že sa k trestnému činu priznal a úprimne tento skutok oľutoval, prejavil vysokú mieru racionality a uvedomelosti. Formálne tak získal na svoju stranu poľahčujúcu okolnosť, pričom očakával zmierlivejší prístup súdu vo vzťahu k jeho osobe, pri ukladaní trestu. Je potrebné uviesť, že sa obžalovaný priznal a čin oľutoval ešte pred začatím procesu dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Najvyšší súd pritom judikoval, že: „Ak možno páchatel'ovi trestného činu, pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody použiť aj v prípade priznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu“ (S 44/2017).

Okrem iného tak obžalovaný takýmto konaním významným spôsobom takpovediac „uľahčil“ prácu prokurátorovi aj súdu v ďalšom štádiu procesného postupu. Nechýbne ide o okolnosť prípadu, ktorá zakladá potrebu zhovievavejšieho prístupu súdu pri ukladaní trestu a možno ju subsumovať pod ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Súd prvého stupňa tak ma v predmetnej veci ďalej hľadať ďalšie okolnosti prípadu, resp. pomery páchatel'a v zmysle predmetného ustanovenia Trestného zákona. Pre takýto postup súdu nevidíme žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili.

Uloženie trestu bolo v tomto prípade potrebné riešiť jednotlivo pri každom trestnom čine s ohľadom na všetky okolnosti spáchania trestného činu, ale i na osobu obžalovaného, jeho motív, predovšetkým na mieru postihu jeho maloletej dcéry.

Nemožno sa rovnako stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že obžalovaný je nenapraviteľný a že na prevýchovu obžalovaného nie je namieste pôsobiť iným druhom trestu, ako je trest nepodmienečný. Sme toho názoru, že uložením trestu prepadnutia veci a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo sa dostatočným spôsobom zabezpečí účel trestu vo vzťahu k ochrane spoločnosti a prevýchove obžalovaného. Obžalovaný viackrát po sebe spáchal rovnaké trestné činy a vždy išlo o obdobné skutky. Je teda zrejmé, že prepadnutím motorového vozidla a zákazom činnosti bude obžalovanému znemožnené akékoľvek páchanie ďalšej obdobnej trestnej činnosti. Aj keď nesúhlasíme, odvolávame sa týmto aj voči dĺžke zákazu činnosti uloženej obžalovanému. Táto doba sa nám aj napriek tzv. špeciálnej recidíve obžalovaného javí ako neprimerane dlhá. Nemožno predsa ustáliť v tom, že obžalovanému by malo byť zakázané viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na doživotie. Z uvedeného sa javí, akoby súd prvého stupňa obžalovaného celkom odpísal a hľadel na neho, akoby bol skutočne nenapraviteľný. Ďalej je potrebné poukázať i na tú skutočnosť, že motorové vozidlo zn. Škoda Superb, čiernej farby, evidenčné číslo NO 890 BJ, VIN: TMBCR63UX89016119 a jeden kus kľúča od tohto vozidla, bolo zhabané z dvora rodinného príslušníka obvineného, pričom sa v ňom nachádzali i ďalšie osobné, huteľné veci obžalovaného. V predmetnom motorovom vozidle sa nachádzala aj hotovosť, ktorú však stihol daný rodinný príslušník obžalovaného z auta zobrať skôr, akoby bola spolu s autom a ostatnými vecami zhabaná.

Postup zhabania predmetného motorového vozidla sa nám javí ako nie celkom procesne v poriadku. Obžalovaný naozaj a skutočne ľutuje svoje konanie a predovšetkým jeho dopad na jeho maloletú dcéru, ktorá je ak momentálne ako polosirota aj bez prítomnosti svojho otca - obžalovaného. V závere teda predkladáme presvedčenie obžalovaného, že na naplnenie účelu trestu, by postačovalo uloženie trestu odňatia slobody v podstatne nižšej výmere, a to s prihliadnutím na ďalšie uložené tresty a s prihliadnutím na pomery obžalovaného. Vzhľadom k uvedenému obvinený navrhuje, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd, postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému sa obvinený odvolal, a následne zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/12/2022 zo dňa 17.3.2022 a sám vo veci rozhodol, v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku, prípadne aby postupoval podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie.“

Dňa 12.5.2022 odvolaciemu súdu bolo doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Ja, L. D., nar. XX.X.XXXX Námestovo, by som týmto listom chcel poprosiť Krajský súd Žilina o zmiernenie trestu. Dňa 17.3.2022 som mal hlavné pojednávanie na Okresnom súde v Námestove, a to za „marenie úradného rozhodnutia“, na ktoré som dal odpor. Terajšieho času čakám na krajský súd. Poprosil by som o zmiernenie trestu. Ja som si plne vedomý, že som porušil zákon, že som maril úradné rozhodnutie tým, že som viedol motorové vozidlo, aj keď som mal súdom tento zákaz. V čase, keď som spáchal tento skutok, som bol v rozvodovom konaní a moja už exmanželka už vyše pol roka napádala maloletú dcéru N., s ktorou som už sám býval v spoločnej domácnosti v rod. dome. Manželka z prvého manželstva mi zomrela, dcéra ostala polosirota, zverená mne ako otcovi. Keďže som už psychicky nezvládol od exmanželky stále opakované sms správy, som sadol do môjho auta, že ju počkám v Námestove pred jej zamestnaním, keď pôjde z práce a že jej vysvetlím, že nech dá pokoj mojej maloletej dcére. Keďže exmanželka sa ohľadom, čo sa týka dcéry, so mnou ani nebavila a videla, že som na aute a mala vedomosť, že mám zákaz, nahlásila polícii a ja som skončil vo väzbe a moja dcéra ostala bez opatery a zverená do dočasnej starostlivosti jej tety F. R.. Moja dcéra je už v takom veku, že ma potrebuje, nakoľko je aj polosirota. Matka jej zomrela a má už iba mňa. Každý deň jej volám, kde v každom telefonáte sa ma pýta, kedy sa vrátim, že ma potrebuje, čo dosť ťažko zvláda a taktiež ja. Keď som tento skutok spáchal, je mi veľmi ľúto, ale to som už nezvládol, keď exmanželka písala dcére sms správy v znení ako: že si zo skrine má zobrať šál a nech sa obesí, že je rozdvojená osobnosť, že si ju počká pred školou a rozbije jej hubu, že sa nebude vozit' na kolobežke, ale na invalidnom vozíku. Tieto správy a obdobne písala vyše pol roka, aj keď som ju na to upozorňoval, aby prestala, tak tým ešte viacej konala, čo som ju oznámil na polícii a dal dôkazy sms správy. Čo sa doposiaľ prešetruje. Na toto mi napísala, že veľké známosti na prokuratúre, že nič nezmôžem. Dcéra mi vyše pol roka vyčítala a plakala, že čo je medzi, nech si vyriešime, ale že dcéru máme z toho vynechať, a preto som konal tak. Terajšieho času je moja dcéra v opatere švagrinu, dosť to zle zvláda, proste je u

cudzieho človeka, čo na ňu pôsobí dosť negatívne, nakoľko jej mama zomrela a ja som vo väzbe, nemá človeka, komu by sa zdôverila. Je v takom veku, nakoľko ma dosť potrebuje, treba riešiť školu, strednú školu, pripravovať ju do dospelého života, čo v dnešnej dobe bez rodičov nejde. V konečnom dôsledku je najviac potrestaná dcéra, kde som si plne vedomý, že som zlyhal a trpí moja dcéra viac než ja. Každý deň si voláme, kdež sa pýta, kedy sa vrátim, čo dosť ťažko zvládam, že jej nemôžem pomôcť. Či by sa môj trest dal nahradiť nejakým iným alternatívnym trestom, peňažným, náramkom, verejnoprospešné práce. Veľmi Vás prosím, krajský súd, aby som ešte zachránil, čo sa dá, ohľadom mojej maloletej dcéry. Čo sa týka zamestnania, mám sľúbené, že zoberú naspäť, kde som pracoval pred väzbou, kde boli s mojou prácou spokojní a kde som aj dosť dobre zarábala, aby som zabezpečil sebe a mojej dcére život a blahobyť čo najlepšie. Môj priemerný zárobok bol okolo 1 900,- eur v čistom, kdež by som tomuto štátu bol viac osožnejší v civilnom živote, kdež teraz, keďže som obmedzený na slobode, má tento štát so mnou straty. Dcéra je teraz v náhradnej starostlivosti, ale z rozhovoru po telefóne vidieť, že jej chýba rodič (rodičovský cit, pochopenie, nemá sa komu posťažovať, nemám s kým riešiť problémy), taktiež jej chýba jej izbička, nakoľko sa náš rodinný dom po vzatí do väzby uzamkol, nakoľko maloletá išla do opatery jej tety.

Dňa 18.10.2021, keď sa stal skutok „marenie úradného rozhodnutia“, mňa ešte vtedy podozrivého zobrala hliadka policajného zboru na Obvodné oddelenie do Námestova, kdež moje auto Superb ostalo v M. na mieste skutku otvorené, nezabezpečené. Keďže ho synovec z miesta skutku presunul a zaparkoval na môj dvor rodinného domu, kde dvor je viditeľne vyznačená hranica dvora, aby nedošlo k odcudzeniu. Policajti Obvodného oddelenia Zákamenné až na druhý deň vnikli na môj dvor bez môjho vedomia, povolenia a auto zobrali. Keďže som už vyše pol roka vo väzbe, som sa dozvedel až na hlavnom pojednávaní, že mi bolo auto z dvora odobraté aj s vecami, ktoré nepatria do výbavy auta. Auto bolo odobraté z môjho dvora bez vydania akejkoľvek osoby, už či je to zákonné, alebo nie, nech posúdi krajský súd. Tento list som sa rozhodol napísať, nakoľko som obdržal pozvánku na krajský súd a môj zákonný zástupca sa nedostavil. Sľubujem do budúcnosti, že budem viesť riadny život a nebudem páchať, porušovať zákon. Tento skutok som páchal pod nátlakom exmanželky, ktorá sa ustavične vyhrážala, a to či už mne alebo mojej dcére, čo som už neuniesol a sadol do auta a spáchal tento skutok „marenie úradného rozhodnutia“.

Poprosil by som krajský súd, naznačiť ako pracuje Okresný súd Námestovo. Terajšieho času som už siedmy mesiac vo vyšetrovacej väzbe, a to za marenie úradného rozhodnutia. Sadol som do auta a exmanželka ma ohlásila polícii, nakoľko už dlhší čas sa priateľ s vyšetrovateľom, ktorý pracuje na Obvodnom oddelení Zákamenné. Chcem týmto povedať, že bola dobrá informátorka a dávala policajtom informácie, čo robím, kde sa nachádzam, keďže sa chcela zmocniť môjho majetku, potrebovala na mňa niečo vykonštruovať a dostať ma do väzenia, čo sa jej aj nakoniec podarilo s pomocou jej priateľa p. vyšetrovateľa Q.. Tu som trochu odbočil, ale tu sa mi hlavne jedná o to, aby som naznačil krajskému súdu, ako pracuje Okresný súd Námestovo. Bol mi pridelený právny zástupca. Po dlhšom čase vo väzbe som prišiel na to, že pán advokát (ex offa) sa prejavuje skôr ako vyzvedač a nie ako advokát, ktorý by ma mal usmerňovať, na čo mám právo, atď. Dňa 17.3.2022 som mal na okresnom súde hlavné pojednávanie, kdež mi pán advokát sľúbil, že dôjde za mnou do väzby a že sa dohodneme o ďalšom postupe, nakoľko som bol odsúdený na nepodmienečný trest. Počas celej väzby som pánu advokátovi prízvukoval, že námestovský súd je proti mne zaujatý už z minulého súdu, ktorý sa konal 14. mája 2020. Kdež som bol odsúdený až na päť rokov, čo po dôkazoch bol na krajskom súde zrušený. Nakoľko bolo okresnému súdu jasné, že sa odvolám proti rozsudku zo dňa 17.3.2022, tak pán advokát si to tak rozpočítal, že sa za mnou dostavil už po stanovenej lehote a pýtal sa ma, čo sa ide robiť, či sa idem odvolať. Ja som už tušil v predstihu, čo zamýšľala pridelený advokát, samozrejme na rozkaz určitého pracovníka súdu, tak som ešte v stanovenej lehote podal odpor ja osobne z väzby. Pridelený advokát sa dostavil až po stanovenej lehote, a to až na 18. deň po súde, a to len tak zahral, že či ideme sa odvolať. Ja som ho upovedomil, že na podanie je už neskoro. On sa začal ospravedlňovať, že nechápe, ako to mohlo ujsť, čo samozrejme mne bolo jasné. Advokát pracoval tak, ako mu pracovník súdu diktoval, lebo za každú cenu mi pohoršil, nakoľko je tam veľká zaujatosť z minulého súdu, ktorý sa konal dňa 14. mája 2020 na Okresnom súde v Námestove.

Ešte chcem poukázať, že pani sudkyňa mi aj naschvál pridělila takého advokáta, ktorý pracuje v prospech sudkyne a nie v prospech mňa. Ja nemám na výber, len sa bránim. Z konania súdu a právneho zástupcu sa dá usúdiť zaujatosť voči mojej osobe. Nakoľko som ja toto odvolanie v stanovenej lehote a keďže to išlo poštou. Okresný súd nečakal na stanovenú lehotu 15 dní, ako káže zákon, ale konal urýchlene, dal právoplat. rozsudku, čo sa dá posúdiť ako „procesná chyba“ a ja som putoval z vyšetrovacej väzby na výkon trestu, zase podotýkam nezákonne. Až keď Okresný súd Námestovo sa dozvedel, že konal v predstihu, o čom ich už informoval pridelený advokát, právoplat. stornoval a

mňa zase eskortovali z výkonu trestu naspäť do vyšetrovacej väzby. Z tohto popisu je jasné, o čo ide okresnému súdu a aj preto mi bol taký zákonný zástupca pridelený, ktorý vyhovoval okresnému súdu. Odvolanie (odpor) proti rozsudku zo dňa 17.3.2022 6T/12/2022 som si napísal sám osobne, nakoľko zákonný zástupca nemal čas sa dostať v stanovenej lehote, tak som konal na vlastnú päsť, aby som dodržal stanovenú lehotu. Tento postup okr. súdu by som chcel prirovnať, že keďže ešte v minulosti bol v našom štáte trest smrti, by ma najskôr popravili a za dve hodiny, keď doznali, že pochybili, trest smrti by stornovali (oživiť by sa ma asi už dalo ťažko). Na toto chcem poukázať, prácu Okresného súdu Námestovo, všetko chceli urobiť preto, aby som sa na krajský súd nedostal. Ja som stratil dôveru, čo sa týka zákonného zástupcu, ktorý mi bol pridelený, preto som si dovoľil vás osloviť a napísať tento list, mám doma dieťa ešte maloleté, ktoré ma potrebuje.

Čo sa týka celoživotného zákazu vedenia motorových vozidiel, chcem poukázať, poprosil by som o dôkladnejšie prešetrenie (prečítanie) postupu policajtov, a to zo dňa 14.7.2018, taktiež postup policajtov zo dňa 3.11.2019. Prvý skutok zo dňa 14.7.2018. Som bol zobratý z dvora môjho rodinného domu na policajnú stanicu a bol som vyzvaný na dychovú skúšku alkoholu. Keďže v tom čase som mal problémy s dýchacími cestami a chodil som po vyšetreniach, čo je aj zaznamenané v zdravotnej karte, som oslovil príslušníkov polície, že fúkať odmietam, ale sa chcem podrobiť odberu krvi, čo aj znie v zákone o cestnej premávke, to mi policajti neumožnili a dali ma do CPZ. A dňa 3.11. som bol spacifikovaný nie z motorového vozidla, ale policajti ma nezákonne spacifikovali v mojej garáži, čo je súčasťou môjho rodinného domu, prosil by som to prešetriť, lepšie prečítať moju výpoveď z toho času.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. a uložil obžalovanému trest na spodnej výmere trestnej sadzby, a to s prihliadnutím na ďalšie uložené tresty, prípadne, aby postupoval podľa § 322 ods. 1 Tr. por. a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava dôvodov podaného odvolania tak, ako tieto na verejnom zasadnutí predniesol jeho obhajca a v zmysle týchto dôvodov krajského súdu navrhol aj rozhodnúť.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný D. L. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný D. L. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm.

c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného D. L. prijal.

Odvolaací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje.

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest,

ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, správneho zistenia jednej príťažujúcej okolností (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a správnej aplikácie ustanovení § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie a trest prepadnutia veci osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb, považuje odvolací súd za zákonné, primerané a spravodlivé. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Krajský súd teda dospel k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel obžalovanému D. L. na doživotie. Okresný súd pri ukladaní tohto trestu musel postupovať v zmysle § 61 ods. 5 Tr. zák. a takýto trest obligatórne uložiť. Rovnako je vecne správny aj výrok o prepadnutí veci - osobného motorového vozidla. Je nepochybné, že obžalovaný s predmetným motorovým vozidlom sa opakovane dopustil protiprávnej činnosti, za ktorú bol opakovane odsúdený. Súčasne stíhaného skutku sa dopustil dokonca v priebehu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že majiteľom prepadnutého motorového vozidla je práve obžalovaný. K uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody krajský súd konštatuje, že z aktuálneho odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný má v registri 5 záznamov, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/59/2018 zo dňa 16.7.2018, právoplatným dňa 16.7.2018, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., ktorým mu okrem iného bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 2 roky. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/61/2020 zo dňa 7.7.2020, právoplatným dňa 7.7.2020, bol D. L. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorým mu okrem iného bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 7 rokov. Počas tohto zákazu obžalovaný spáchal aj súčasne stíhaný skutok. Osobu obžalovaného je teda nutné vyhodnotiť ako osobu, u ktorej absentuje akýkoľvek rešpekt k autoritám a uloženým zákazom. Obžalovaného vo všeobecnosti treba vyhodnotiť ako nepoučiteľného a nedisciplinovaného vodiča, ktorý okrem vyššie citovaných odsúdení a súčasne stíhaného skutku v doprave mal v evidenčnej karte vodiča v čase rozhodovania okresným súdom 5 záznamov za priestupky proti doprave. Osoba obžalovaného vo všeobecnosti vykazuje znaky kriminálneho narušenia, o čom bez akýchkoľvek pochybností svedčia predchádzajúce odsúdenia s povahou špeciálnej recidívy. Podľa názoru krajského súdu je potrebné na obžalovaného v tomto prípade pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, aby skutočne pocítil dôsledky svojho protiprávneho konania. Naposledy uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá obžalovaný nerešpektoval a opakovane viedol motorové vozidlo s vedomím uloženého zákazu. Doterajšie odsúdenia obžalovanému nezabezpečili nápravu a aj napriek týmto odsúdeniam a aj napriek uloženému zákazu sa naďalej dopúšťal ďalšej protiprávnej činnosti. Vzhľadom k vyššie uvedenému preto krajský súd má za to, že uložený trest odňatia slobody, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a trest prepadnutia veci je vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela spravodlivým potrestaním. Uložený trest odňatia slobody je v strednom pásme zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom ani krajský súd nevzhladol existenciu mimoriadnych okolností takej kvality, ktoré by odôvodňovali uloženie tohto trestu v nižšej výmere.

Odôvodnenie rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia okresného súdu, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že v dvojinstančnom konaní rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery okresného súdu.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, a nezistil žiadne ďalšie pochybenia. Nezistil chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keď vzhľadom na procesný postup obžalovaného v priebehu konania pred súdom prvého stupňa iný dôvod dovolania neprichádza do úvahy.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného D. L. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.